

syn til den Klipfisk, som udføres til Spanien og Italien, idet Køber og Sælger have været enige om at lade Fisken syne og sortere af Personer, som Retten har udnævnt. Denne Indretning ønsker man nu lovfæstet og forbedret ved dette Lovforslag, navnlig ved, at Ansvaret for Vragningen bliver centraliseret, og ved, at man stiller de paagældende Personer, der skulle udføre Vragningen, fuldstændig frit og uafhængigt, endvidere ved, at man navnlig bestræber sig for at tage Hovedléderne af Vragningen blandt de kyndigste og dygtigste, og ved at uddanne dem i deres Fag. Man bestræber sig altsaa for at tilvejebringe den størst mulige Duelighed og Paalidelighed hos Vragervæsenet samt at skabe Tillid til dette.

Der foreslaas ansat 2 Vragerformænd, hver for sit særskilte Distrikt. Disse beskikkes af Justitsministeren og faa en fast aarlig Løn, der udredes af Statskassen. Derhos beskikkes af Amtet det fornødne Antal Vragere, hvis Løn, der staar i Forhold til det Arbejde, de udføre, ligesom ogsaa Formændenes Diæter og Rejseomkostninger betales af de paagældende Eksportører. Vragerformændene have hver indenfor sit Distrikt Ledelsen og Hovedansvaret, idet de skulle føre Opsyn med, at Fisken vurderes og klassificeres efter dens Kvalitet. De skulle derhos have Opsyn med Udskibningen, Stuvningen og Behandlingen i Fragtskibene. Foruden disse Virksomheder ved Vragningen af Klipfisk til Eksport skulle de udføre anden Virksomhed, der nærmere omtales i § 7, første og andet Stykke, særlig til Vejledning for Folk. Den omhandlede Vragning skal være tvungen, saaledes at den gælder for al Klipfisk, som udføres fra Færøerne, og hvis Bestemmelsessted er Spanien eller Italien, hvad enten den føres direkte dertil eller over andre Pladser. — Dette er i Hovedtrækkene, hvad der skal paahvile de vedkommende Tjenestemænd. De nærmere Regler for deres Virksomhed ville blive fastsatte ved et Regulativ, der udfærdiges af Justitsministeren.

Spørgsmaalet om Indførelse paa Færøerne af tvungen og lovordnet Vragning af Klipfisk har været diskuteret en Del i de senere Aar, men er først for et Par Aars Tid siden blevet taget op til indgaaende Behandling. Naar vi nu ere komne saa vidt med dette Spørgsmaal, som vi ere, skyldes det i væsentlig Grad den energiske Virksomhed, som Øernes Amtmand har udfoldet til Sagens Fremme. I øvrigt maa jeg takke den højtærede Ju-

stitsminister, fordi han i sin Tid har foranlediget, at Sagen er bleven forelagt Lagtinget, samt fordi han har fremsat Lovforslaget i Rigsdagen. Sagens Gen-nemførelse er for Resten for Øjeblikket paatrængende nødvendig og er bleven det særlig derved, at man paa Island allerede for et Par Aar siden har indført en Institution som denne. Der kan selvfølgelig rejses Spørgsmaal om, hvorvidt det er nødvendigt og rigtigt at indføre den her omhandlede Vragning som tvungen, og om man ikke burde nøjes med at indføre en Institution, som det stod enhver frit for at benytte eller undlade at benytte. Rent teoretisk kan meget tale for den sidstnævnte Ordning. Imidlertid skal jeg henvise til, at man paa Island, hvor Tilvirkning og Udførsel af Klipfisk spiller en lignende Rolle som paa Færøerne, oprindeligt havde ordnet Vragningen som ganske frivillig, men at man dér er gaaet over til en Ordning som den her foreslaaede, altsaa tvungen Vragning, og har været fuldstændig tilfreds hermed. Praktiske Grunde tale saaledes formentlig for den Ordning, der indeholdes i Lovforslaget. Jeg skal ogsaa henvise til, at den er bleven tiltraadt af Handelsstanden paa Færøerne, som er bleven adspurgt.

Lovforslaget er af den højtærede Justitsminister blevet fremsat i Landstinget og havde ved Fremsættelsen der en Skikkelse, der stemmede med et af Lagtinget i dets sidste Samling vedtaget Forslag. I selve Ordlyden var der kun indført et Par mindre Ændringer, som jeg anser for Forbedringer af Forslaget. Under Behandlingen i Landstinget er Lovforslaget undergaaet to Ændringer, hvoraf den ene udelukkende er af redaktionel Art, medens den anden har en Del reel Betydning. Man har nemlig givet første Stykke af § 5 en anden Affattelse, som tilsigter yderligere at fremhæve Bestemmelserne i § 6 om, at Vragerformændene og Vragerne ikke maa modtage nogen Godtgørelse af de Personer, for hvilke Vragningen udføres. Det foreslaas derfor, at Vragerformændenes Diæter og Rejseomkostninger samt Vragernes Løn skulle udredes forskudsvis af en lokal offentlig Kasse, som de paagældende Eksportører derefter skulle erstatte de hafte Udlæg. Denne Ændring vil yderligere sikre de paagældende Tjenestemænd en fri og uafhængig Stilling. Jeg finder det fuldkommen rigtigt, og da det er ganske i Lagtingets Forslags Aand, kan der formentlig ikke fra Lagtingets Side indvendes noget mod det. Jeg vil